

L 7 MAR, 1966

Folketingets forhandlinger. (91)

1441

18/11 65: 1. beh. af f. t. l. vedr. personlig skat til kommunen m. m.

1442

[Diderichsen.]

Og endelig for det tredje, at der vel næppe er tale om, at kommunerne kan få økonomiske problemer, idet de jo kan skaffe sig økonomisk dækning gennem forhøjelse af udskrivningsprocenten, dog med den tilføjelse, som også flere ærede ordførere har været inde på, at der kan opstå vanskeligheder i mindre kommuner med høj beskatningsprocent. Jeg håber imidlertid, at det udvalg, som formentlig bliver nedsat, vil kunne foreslå bestemmelser, der kan være til lettelse for disse kommuner.

Hvad angår det andet punkt, spørgsmålet om Grønlandsfarerne, Grønlandsarbejderne, kan jeg og vi i liberalt centrum godt se, at denne forskelsbehandling i og for sig er et problem, som det er nævnt, og at man bør bestræbe sig for at ophæve denne forskelsbehandling mellem familieforsørgere, der bliver beskattet, fordi de ikke opgiver bopælen herhjemme — og ikke kan det — og de ugifte, der rejser til Grønland for at søge arbejde på forskellige felter. Men spørgsmålet er, om det er lykkedes at nå en virkelig lykkelig løsning på dette punkt. I hvert fald vil jeg gerne foreløbig tage et vist forbehold deroverfor. En fuldstændig ophævelse af forskelsbehandlingen finder jo faktisk ikke sted, idet de ugifte fortsat i modsætning til familieforsørgerne vil kunne opnå skattefrihed fra udrejsetidspunktet, når blot de opfylder den betingelse, at de opholder sig mindst 2 år i Grønland.

Dertil kommer det, som for mig er det væsentligste: jeg nærer en betydelig ængstelse for, at indførelsen af disse nye skattebestemmelser skal føre til, at der ikke vil være tilstrækkelig mange unge, som har en tilstrækkelig impuls til at tage arbejde for kortere tid i Grønland. Der er jo brug for megen arbejdskraft også fra Danmark; både offentlige institutioner og private firmaer kan komme til at lide under dette, at det bliver mindre tiltrækkende at tage arbejde i Grønland. Det er en kendt sag, at det økonomiske motiv har en meget stærk dragningskraft — vi er jo alle mennesker — og

hvis der nu ikke er en sådan særlig økonomisk fordel ved at tage til Grønland, så kan det godt være, at adskillige gode kræfter holder sig tilbage og tager arbejde andetsteds. Det vil kunne være meget skadeligt også for videnskabelige institutioner, idet såvel videnskabelige medarbejdere, studenter, som håndværkere og ufaglærte i mindre tal end hidtil vil have lyst til at tage til Grønland og gøre en indsats dér. I virkeligheden kan man måske påstå, at der indføres en ny forskelsbehandling af personer, der tager arbejde i Grønland, i forhold til personer, der tager arbejde i udlandet, og som følge deraf vil tilskyndelsen til at tage arbejde i udlandet fremfor i Grønland blive større. Ganske vist er der mange steder indført kildeskat i udlandet, og så opstår problemet naturligvis ikke, men der er dog stadig væk en række tilfælde, hvor der er skattefrihed i udlandet, medens der altså ikke kan blive det i Grønland, heller ikke for kommuneskat.

Vi kan fuldt ud tiltræde forslaget om ændring af lov om folkepension, som vi finder rimeligt og naturligt, men jeg håber ikke, at den højtærede socialminister vil betragte mig som fuldstændig monoman, når jeg også i dag siger, at det ville være rart — og i hvert fald en lettelse for de enkelte medlemmer af det høje ting — hvis man fra socialministeriet kunne få et samlet skøn over, hvad de lovforslag, som man tænker sig at fremsætte i løbet af en folketingssamling, vil koste — nu i dette tilfælde drejer det sig jo om 20 mill. kr. ekstra.

Rosing: Under første behandling af det forslag til lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten, som det lovforslag, der behandles nu, er en konsekvens af, gjorde min kollega, det ærede medlem hr. Knud Hertling, en bemærkning om de ændrede regler for beskatningen af folk, der rejser til Grønland for at deltage i udbygningen af landsdelen. Min kollega pegede dengang på visse konsekvenser af det nævnte lovforslag, når de udsendte folk